

Slunce vrhá stín
na větve stromů
stíny ožívají
Ta cesta kterou znáš
přichází domů
a už tě zvony vítají
Nekonečný čas
byl jsi pryč
a tvé tělo už hoří
Jsi jak pochodeň
tak zamávej
všem těm dnům, co jsi prožil

Náruč staletá
Boží syn
se zas po bitvě vrací
Oči Boha jdou
oblohou
minulost v krvi tam leží
Duše kolísá
a tělo v plamenech
se zas na oltář vrací
Bílé světlo snů
poznáváš
to když se teď do něj vracíš

Podívej
noc se otvírá
v záři ohňů
vítr zpívá
Pohanský
obřad andělů
jak si Percy Shelley přál

Prometheus byl
duchem tvým
on vždycky k nebi se vznáší
Na tragický boj
chtěl jsi jít
a už tě chorál unáší
Exilový král
nosil tvář
a dvěma (diodate?) září
Nechal jsi je stát
zlomené
tam břehu jezera všech tváří